

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/55/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315201194
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8315201194.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné v právnej veci žalobcu D. W. H.. W., nar. XX.XX.XXXX, Q. XX, XXX XX P., právne zast.: JUDr. Martinou Čelkovou - advokátkou, Štefánikova 22, 066 03 Humenné, proti žalovanému U.. H. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/X, XXX XX M., právne zast.: JUDr. Františkom Svatuškom - advokátom, Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, v konaní o zaplatenie 12.883,92 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 11.976,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 17.12.2014 do zaplatenia v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala dňa 05.02.2015 na Okresný súd Humenné žalobu, ktorou žiadala aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 12.883,92 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že od júna 2007 do novembra 2013 tvorili žalobkyňa a žalobca pár, a žili v byte žalovaného na ul. O. XX Q. P.. Žalovaný mal uzavreté s peňažným ústavom Všeobecná úverová banka, a.s. dve zmluvy o úveroch. Počas spolužitia so žalovaným žalobkyňa namiesto žalovaného vyplatila jeho úvery vo Všeobecnej úverovej banke z dôvodu, že jej bolo umožnené čerpať finančné prostriedky s výhodnejším úrokom, čo účastníci považovali za dobré riešenie, keďže v tom čase spolu žili a hospodárili.

Žalobkyňa spolu zaplatila sumu 12.883,82 eur a to konkrétne na účet vedený vo Všeobecnej úverovej banke, a.s. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX zaslala dňa 16.11.2012 sumu 1.000,- eur a dňa 17.11.2012 sumu 163,64 eur a na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX zaslala žalobkyňa dňa 17.11.2012 sumu 320,18 eur, dňa 18.11.2012 sumu 1.000,- eur a dňa 22.11.2012 sumu 9.400,- eur.

V snahe pomôcť žalovanému si žalobkyňa na vyplatenie úverov žalovaného sama zobrala úver v Slovenskej sporiteľni, a.s. s ktorou dňa 15.11.2012 uzavrela zmluvu o splátkovom úvere na sumu 16.000,- eur. Úver musí žalobkyňa splácať mesačne vo výške 236,87 eur k 10. dňu v kalendárnom mesiaci.

2. Na pojednávaní dňa 20.04.2016 zobrala žalobkyňa žalobu čiastočne späť o zaplatenie istiny 907,22 eur spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne z tejto sumy od 17.12.2014 až do zaplatenia. Predmetom konania tak ostala suma 11.976,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 17.12.2014 až do zaplatenia.

3. Žalobkyňa uviedla, že k žalovanému do bytu sa nasťahovala v roku 2010 a od tohto roku bola zamestnaná v Špeciálnej základnej škole v P.. Po skončení strednej školy začala pracovať. Od roku 2011 začala študovať na Vysoké škole - T. G. a následne v septembri 2012 začala chodiť na Vysokú

školu v F., ktorú navštevovala dva roky. Uviedla, že počas spolužitia so žalovaným spoločne hospodárili a žili v spoločnej domácnosti. Nemala vedomosť o úveroch zo strany žalovaného, s výnimkou úveru vo VÚB banke. Chodili spoločne na dovolenky. Úver v Slovenskej sporiteľni si vzala na popud a na návrh žalovaného. Poukázala na to, že aj po rozchode v novembri 2013 žalovaný 17.12.2013 prispel žalobkyni na splátku úveru sumou 130,- eur na jej účet. Potom už odmietal uhrádzať žalobkyni akúkoľvek sumu. Žalobkyňa tvrdila, že vyplatila úvery žalovaného na ktorých vzniku sa nepodieľala a nemala z nich úžitok. Zo zvyšných peňazí zo svojho úveru zakúpila žalovanému gauč, ktorý mu ostal a zvyšok peňazí spoločne rozbili. Nesúhlasila s tvrdeniami žalovaného, že to považoval po rozchode so žalobkyňou za vyplatenie všetkého čo on zaplatil, resp. že to považoval za dar zo strany žalobkyne, resp. že to bol príspevok na spoločné záväzky účastníkov konania. Žalobkyňa poukázala, že žiadne spoločné záväzky stranám nevznikli. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že ide o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného a následne v priebehu konania začala tvrdiť, že tu vznikol medzi stranami nepomenovaný právny vzťah, ktorý má však najbližšie k zmluve o pôžičke. Žalovaný od žalobkyne finančné prostriedky v určitej výške prevzal na svojom účte a tieto aj splácal. Žalobkyňa tvrdila, že počas spoločného života žalovaný prispieval na úver a to tým spôsobom, že pravidelne dával žalobkyni peniaze v hotovosti. Takto to bolo aj v roku 2013. Počas štúdia na strednej a vysokej škole žalobkyni hradili výdavky jej rodičia a nie žalovaný.

4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť čo sa týka bezdôvodného obohatenia v zmysle námietky premlčania podľa § 454 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu, že vyplatenie prostriedkov došlo v roku 2012, žaloba bola podaná vo februári 2015, teda po uplynutí zákonom stanovenej dvojročnej lehoty. Žalobkyňa nezaplatila peniaze priamo veriteľom žalovaného, ale priamo na účet žalovaného a to z dôvodu, aby sa zlepšila ich spoločná finančná situácia, pretože spoločne hospodárili a žili v spoločnej domácnosti od roku 2009. Podľa žalovaného ide o plnenie bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2. Od počiatku neexistoval právny dôvod pre toto plnenie. Žiadna dohoda medzi nimi uzavretá nebola. Poukázal na to, že strany žili v spoločnej domácnosti a spoločne hospodárili ako druh a družka od roku 2009 až do novembra 2013. Bývali spoločne v byte žalovaného, ktorý kúpil na úver. Chodili na spoločné letné a zimné dovolenky. Samotná žalobkyňa uviedla, že zvyšok jej úveru vo výške cca 4.000,- eur spoločne rozbili. Obe strany míňali viac ako zarobili. Medzi stranami konania nikdy nebola žiadna dohoda o tom, že žalovaný má žalobkyni vrátiť nejaké peniaze, a žalobkyňa vedela aj o jeho finančnej situácii. Žalovaný mal viacero úverov, ktoré míňali na spoločné výdavky počas vzájomného spolužitia so žalobkyňou. Žalobkyňa sa teda slobodne rozhodla, keďže mala vedomosť o ich finančnej situácii, že si zoberie úver v Slovenskej sporiteľni a časť peňazí zaslala na účet žalovaného. Žalovaný poukazoval na to, že ani sestra žalobkyne nebola svedkom žiadnej dohody medzi stranami konania. Pokiaľ žalobkyňa uviedla, že po rozchode v novembri 2013 jej v decembri zaplatil na účet žalobkyne sumu 130,- eur bolo to z dôvodu, že po rozchode žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku, ktorú jej týmto spôsobom vrátil, nejednalo sa o splátku úveru.

5. Z výpisu účtu zo Slovenskej sporiteľni, a.s. XXXXXXXXXXX/XXXX súd zistil, že na účet vo VÚB banke vo vlastníctve žalovaného číslo XXXXXXXXXXX/XXXX uhradila žalobkyňa 22.11.2012 sumu 9.400,- eur, 19.11.2012 sumu 1.000,- eur, 18.11.2012 sumu 1.000,- eur a 17.11.2012 sumu 320,18 eur. Na účet žalovaného vo VÚB banke č. XXXXXXXXXXX/XXXX uhradila žalobkyňa dňa 17.11.2012 sumu 163,64 eur a dňa 16.11.2012 sumu 1.000,- eur.

Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15.11.2012 vyplýva, že žalobkyňa si zobrala v Slovenskej sporiteľni, a.s. úver vo výške 16.000,- eur s mesačnými splátkami vo výške 236,87 eur s konečnou splatnosťou 10.12.2022.

Z čestného prehlásenia otca žalobkyne U. W. z 13.05.2016 vyplýva, že tento prehlásil, že ju finančne podporoval po celú dobu strednej školy, počas nezamestnanosti, kedy jej prispieval rôznymi čiastkami a jeden ročník vysokej školy jej zaplatil v roku 2011 a dcéra s nimi žila v spoločnej domácnosti až kým neskončila strednú školu v máji 2010.

Z čestného prehlásenia matky žalobkyne G. W. z 13.05.2016 vyplýva, že táto finančne podporovala dcéru počas trvania strednej školy až do jej ukončenia, počas trvania v nezamestnanosti a prispievala spoločne s manželom žalobkyni. Taktiež dcére zaplatila jeden ročník vysokej školy a to v roku 2013 a dcéra s nimi žila v spoločnej domácnosti až kým neskončila strednú školu v máji 2010.

6. Žalobkyňa vo veci vypovedala, že so žalovaným chodila od roku 2007 až do novembra 2013, kedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti z bytu žalovaného v P.. Spoločne žila so žalovaným v spoločnej domácnosti v jeho byte od roku 2010 až do novembra 2013, kedy sa odsťahovala k rodičom. V roku 2012 jej žalovaný navrhol, aby si zobrala úver s tým, že má známeho riaditeľa v Slovenskej sporiteľni,

a.s. - v P.. Následne si zobrala úver zo Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške 16.000,- eur. Žalovaný jej dal zostatky na účtoch, kde bola uvedená suma, ako aj čísla účtov na ktoré má vyplatiť tieto sumy a ona potom cez internet banking vyplatila tieto sumy na uvedené účty. Od decembra 2010 až doteraz bola zamestnaná na Špeciálnej základnej škole v P. a žalovaný pracoval ako policajt. O tom, že si berie úver vedela aj jej sestra. V čase keď si úver vybavovala sa bavila so žalovaným, že jej bude pomáhať so splácaním tohto úveru, v akej výške to sa presne nebavili. Spravidla jej žalovaný dal peniaze priamo na ruku a nerobil sa o tom žiadny doklad. V tom čase bola zamilovaná a hlúpa, a nepredpokladala že sa môže niečo také stať, že sa rozídu a čo bude potom so splácaním a o tom sa so žalovaným ani nebavili. Spoločne hospodárili tak, že bývali v byte žalovaného ako druh a družka, kde žalovaný platiť nájom, ona platila inkaso cez SIPO. Ostatné veci napríklad jedlo a iné hradili spoločne podľa potreby, nikdy to nebolo rozdelené na polovicu. Podobne hradili aj dovolenky, presne sa už nepamätá. Spoločne so žalovaným nemala žiadne záväzky. Po rozchode išla za žalovaným, aby sa dohodla ohľadom splácania úveru, ten jej povedal, že má záväzky vo výške cca 60.000,- eur a poslednýkrát jej prispel na splátku v decembri 2013 sumou 130,- eur, ktoré poslal cez internet priamo na jej účet. Na dovolenkách boli spolu v Chorvátsku, v Bulharsku, v Turecku, vo Švédsku a v Poľsku na lyžovačke, presné dátumy si nepamätá. Žalovanému vyplatila na jeho účty sumu cca 12.883,82 eur s zvyšok z úveru cca vo výške 4.000,- eur spoločne minuli - rozbili. Tvrdila, že nemala presnú vedomosť o výdavkoch žalovaného a o jeho úveroch.

7. Žalovaný vo veci uviedol, že začal so žalobkyňou chodiť niekedy v roku 2007 a v spoločnej domácnosti začali žiť niekedy v roku 2008, kedy mal byť v podnájme a neskôr ho v roku 2009 odkúpil. Mal viacero úverov v Slovenskej sporiteľni, ako aj vo VÚB banke. Hypotéku zo Slovenskej sporiteľni použil na rekonštrukciu a kúpu bytu. Žalobkyňa spočiatku nepracovala nikde študovala, neskôr začala pracovať, ale príjem mala nízky. On pracoval v M. ako policajt a jeho príjem bol vtedy cca 700,- eur v čistom. Dva úvery vo VÚB mu vyplatil jeho otec. Uviedol, že žalobkyňa mala vedomosť o jeho finančných záväzkoch a spravidla všetko platil on. Peniaze míňali spoločne na spoločné aktivity. V roku 2012 bol už pôžičkami tak zahltený, že viacej splácal ako zarobil, o čom vedela aj žalobkyňa. Bolo to jej rozhodnutie, že pôjde do banky a zoberie si nejakú pôžičku vo svojej banke, kde budú úroky nižšie a nižšie splátky. Nebola medzi nimi žiadna dohoda ani ústna, ani iná o nejakých splátkach a pri žiadnej dohode nebola ani sestra žalobkyne N.. Neposielal žalobkyňu na úver žiadne peniaze, ak jej aj nejaké peniaze dal, neboli to peniaze, ktoré by išli na splátku úveru. Je pravda, že dňa 17.12.2013 zaplatil žalobkyňu sumu 130,- eur, avšak bolo to vrátenie pôžičky, ktorú mu poskytla po rozchode. Bola to pôžička vo výške 300,- eur a splatil ju v dvoch splátkach a jedna z týchto splátok bola suma 130,- eur zo 17.12.2013. V tom čase mal úver v Slovenskej sporiteľni a úver na kúpu vozidla vo VÚB.

Uviedol, že účty na ktoré mu žalovaná poskytla peniaze, tak účet s koncovým číslom 253 je jeho osobný Flexi účet vo VÚB banke, ktorý má dodnes, druhý účet to bola jeho debetná karta. So žalobkyňou žili v spoločnej domácnosti do desiateho mesiaca 2013. Nájom za byt platil on, inkaso platila žalobkyňa, spoločne hospodárili celú dobu, nie je pravdou, aby on vybavoval pre žalobkyňu úver v Slovenskej sporiteľni. Na splátku úveru v Slovenskej sporiteľni nedal žalobkyňu ani jednu korunu, nebola o tom žiadna dohoda. Žalobkyňa vedela, že má úvery, ktoré spláca a nemali žiadnu dohodu, že on bude tento úver splácať za žalobkyňu. Rozišli sa v dobrom a až v apríli 2014 mu žalobkyňa volala potom, ako sa dozvedela, že má inú priateľku a žiadala od neho vrátenie peňazí s tým, že nemá z čoho splácať tento úver.

8. Svedkyňa N. W., sestra žalobkyne uviedla, že strany pozná, vie že sa vedie toto konanie. Vie, že žalovaný chcel vyplatiť nejaké úvery a sestra nemala s tým žiadny problém, lebo chodili spolu zhruba 6 rokov a to od roku 2007 až do konca roka 2013. V spoločnej domácnosti žili zhruba od roku 2010, keď sestra skončila strednú školu až do konca roka 2013, kedy sa rozišli. Svedkyňa uviedla, že sedeli v obývačke, keď padla debata medzi stranami konania, aby sestra išla do banky informovať sa ohľadom nejakého úveru. Vtedy sa ešte nevedelo o aký úver. Žalovaný hovoril, že by tam boli lepšie podmienky pre sestru, netušila aké lepšie podmienky. Žalovaný povedal, aby si on urovnal nejaký svoj úver, bližšie vedomosti o ňom nemá. Sestra povedala jasne „pôjdem sa opýtať“. Ja som vtedy povedala, že načo má sestra brať úver keď je ešte mladá, avšak sestra to brala ako samozrejmosť, pretože spolu žili, mali vzťah. Sestra povedala, že si úver vezme a zoberie koľko jej dajú. Na otázku súdu, či sa bavili o tom ako sa bude tento úver splácať svedkyňa uviedla, že keď sa ohradila, čo v prípade ak sa niečo stane, žalovaný sa vyjadril, že on to bude platiť. Svedkyňa uviedla, že nebola prítomná pri žiadnej inej debate medzi stranami ohľadom tohto úveru.

Spoločne hospodárili ako ľudia, ktorí žijú v spoločnej domácnosti. Svedkyňa nemala prehľad o ich záväzkoch a príjmoch. Dovoľenky podľa svedkyne hradili spoločne. Chodili na spoločné dovolenky a

na spoločné akcie, až pokiaľ sa nerozišli. Spoločné akcie platil žalovaný, ale aj žalobkyňa. Strany sa rozišli koncom roka 2013 v novembri a potom jej sestra rozprávala, že chcela riešiť finančný záväzok so žalovaným a že žalovaný má problém tento úver splácať. Bolo to krátko po rozchode.

9. Svedkyňa G. W., matka žalobkyne vypovedala, že finančne spolu s manželom podporovali dcéru počas jej štúdia na strednej škole a počas troch rokov štúdia na vysokej škole. Potvrdila, že žalobkyňa žila so žalovaným v spoločnej domácnosti, v jeho byte, kde spoločne hospodárili, spoločne chodili na dovolenky a na rôzne akcie. O úvere sa dozvedela svedkyňa až po novembri 2013, kedy sa dcéra odsťahovala zo spoločnej domácnosti so žalovaným k nej naspäť domov, vtedy jej to dcéra povedala. Nebola pri žiadnych jednaniach ohľadom tohto úveru.

10. Následne súd vyhlásil dokazovanie za skončené, pričom predtým zamietol návrh právnej zástupkyne žalovaného na vypočutie svedka T. F., ktorý mal byť majiteľom Penziónu Y., ako jedného z podnikov do ktorého chodili strany na spoločné akcie. Súd návrh na tento dôkaz zamietol a to z dôvodu, že to nebolo potrebné pre posúdenie veci. Tento svedok nebol prítomný pri jednaniach strán ohľadom úveru a nežil v spoločnej domácnosti so stranami, preto vykonanie tohto dôkazu súd považoval za neúčelné a nevhodné. Okrem toho žalovaný nezabezpečil účasť tohto svedka na pojednávaní, hoci to bola jeho povinnosť.

11. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 11C/55/2015 zo dňa 28.03.2017 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobu zamietol z dôvodu vznesenej námietky premlčania, keďže k výplате došlo dňa 17.11.2012, 18.11.2012, 16.11.2012 a 22.11.2012, avšak žaloba bola podaná až dňa 05.02.2015.

12. Proti uvedenému rozsudku bolo podané odvolanie zo strany žalobkyne, ktorá poukázala na nesprávne právne posúdenie veci. Poukázala na skutočnosť, že bolo preukázané vyplatenie finančných súm v prospech žalovaného, pričom týmito peniazmi boli zaplatené úvery žalovaného, preto je nutné na tento vzťah aplikovať ustanovenia o bezdôvodnom obohatení. Poukázala na skutočnosť, že vzťah medzi účastníkmi konania sa rozpadol v novembri 2013, pričom aj po rozchode ešte prispieval žalovaný na splátky úveru. Správanie žalovaného sa zmenilo až v roku 2014 a odmietol žalobkyňu dávať peniaze na úhradu mesačných splátok úveru, preto sa táto až v decembri 2013 dozvedela o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. V zmysle ustanovenia § 107 Občianskeho zákonníka pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie. Vzhľadom na túto skutočnosť preto nie je nárok žalobkyne premlčaný a žaloba bola podaná v rámci plynutia dvojročnej premlčacej doby. S poukazom na tieto skutočnosti žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a vyhovel žalobe s prihliadnutím na čiastočné späťvzatie.

13. Žalovaný k odvolaniu žalobkyne uviedol, že zotrváva na svojich prednesoch a po vznesení námietky premlčania má za to, že žaloba bola podaná po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty v zmysle ustanovenia Občianskeho zákonníka, a preto žiadal, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok, ale zároveň priznal žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

14. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 24Co/4/2018 zo dňa 13.11.2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že záver súdu prvej inštancie pokiaľ ide o začiatok plynutia premlčacej doby je však potrebné hodnotiť ako predčasný. Z odôvodnenia rozsudku bodu 14 vyplýva, že žaloba bola podaná oneskorene, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty. Z odôvodnenia rozsudku však nie je zistiteľná skutočnosť kedy podľa názoru súdu prvej inštancie mala začať plynúť predmetná dvojročná subjektívna lehota, nakoľko súd prvej inštancie uviedol len dátumy kedy došlo k prevodu finančných prostriedkov na účty žalovaného.

Odvolací súd poukázal na skutočnosť, že pri vzťahoch, ktoré sú odvodené od rodinnoprávných respektíve iných obdobných vzťahov napríklad vzťah druhu a družky, pri plnení bez právneho dôvodu, ktorým môže byť aj investícia vynaložená na cudziu vec, teda investícia vynaložená na zaplatenie dlhov druhu, či družky za stavu, kedy ten kto plní a nemá žiaden právny dôvod pre takéto investovanie, nastáva špecifická situácia, že premlčacia doba začína plynúť až vtedy, pokiaľ je osoba, ktorá takto konala presvedčená o tom, že finančné prostriedky vynaložila bez právneho dôvodu pre rozpad spoluzitia resp. v prípade, že druhá strana verbálne alebo neverbálne dá najavo nechotu vrátiť poskytnuté prostriedky. Takýmto konaním sa javí odmietnutie zaplatenia mesačných splátok na predmetný úver.

15. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 17.12.2018 poukázala na skutočnosť, že až v decembri 2013 dal žalovaný žalobkyni verbálne, a následne januári 2014 aj reálne najavo neochotu vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky, kde ako konštatoval krajský súd - takéto konanie - odmietnutie platenia mesačných splátok na poskytnutý úver, je možné považovať za moment začatia plynutia premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia.

16. Na pojednávaní súdu dňa 27.02.2019 právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že do dnešného dňa oproti rozhodnutiu krajského súdu aj predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia súdu nedošlo k žiadnej zmene skutkového a právneho stavu, preto trvá na žalobe a na doterajších vyjadreniach vo veci a navrhla, aby súd rozhodol v zmysle intencií právneho záveru Krajského súdu v Prešove. Tvrdenia žalovaného, že žalovaný bol v úvodzovkách džentlmen, ktorý uhrádzal platby nielen žalobkyni, ale aj ostatným prítomným ak boli niekde vonku a za tým účelom navrhol vypočúť aj majiteľa jedného z barov T. F.Y. nemá súvis s predmetom konania a žalobkyni nikdy nevznikla povinnosť uhrádzať tieto platby žalovaného. Tvrdenia žalovaného, že žalobkyňa mu mala poskytnúť nejakú pôžičku 300,- Eur z ktorej mal uhradiť 130,- Eur nebola nikdy zo strany žalovaného preukázaná naopak trvajú na tom, že 130,- Eur uhradil žalovaný ako platbu žalobkyne na splatenie úveru, ktorý si vzala. Čo sa týka spoločných výdavkov strán konania počas spoločného života napríklad na dovolenky toto už bolo predmetom tohto konania, mám za to, že my sme už preukázali dodatočne resp. dostatočne, že moja klientka si uhrádzala podľa svojich schopností a s pomocou svojej rodiny svoje platby.

17. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní vyjadril nesúhlas s právnou argumentáciou Krajského súdu v Prešove, že nedošlo k premlčaniu, vzniesol námietku premlčania. Znova poukázal na to, že strany konania žili v spoločnej domácnosti ako druh a družka od roku 2008. Spoločne spolu hospodárili, žalobkyňa skoro dva a pol roka žila v spoločnej domácnosti so žalovaným bez toho, aby mala príjem a za to obdobie žalovaný uhrádzal všetky výdavky spojené s bývaním, so stravou, ale aj dovolenky a žili určitým spôsobom života na ktorý nemali dostatok finančných prostriedkov čo žalovaný riešil tak, že si viackrát zobral úver a vykryval všetky tieto spoločné výdavky. Poukázal aj na vyjadrenie sestry žalobkyne, ktorá bola vypočutá v konaní, že žalovaný bol v úvodzovkách džentlmenom a uhrádzal výdavky nielen žalobkyni, ale aj jej sestre a ostatným členom spoločnosti, keď boli niekde vonku. Uhrádzal taktiež náklady spojené s dovolenkou a zo 4 úverov, ktoré si zobral žalovaný tak tieto úvery použil na náklady spojené so spoločným životom so žalobkyňou. To, že žalobkyňa si zobrala úver to bolo jej vlastné rozhodnutie, neexistovala žiadna dohoda medzi žalobkyňou a žalovaným a nebola ani žiadna dohoda o tom medzi stranami konania, že žalovaný bude uhrádzať splátky jej úveru za žalobkyňu. Zo strany žalobkyne nebolo preukázané, aby dochádzalo k úhradám jednotlivých splátok jej úveru a čo sa týka sumy, ktorá bola poukázaná zo strany žalobkyne pre žalovaného išlo o sumu 130,- Eur tak toto bola vlastne časť platenia pôžičky zo sumy 300,- Eur, ktorú žalobkyňa mala poskytnúť žalovanému.

18. Na tento prípad je potrebné aplikovať predovšetkým tieto právne predpisy.

Podľa Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej len OZ), § 451 ods. 1, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa odseku 2, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 491 ods. 1 OZ, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 51 OZ, účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa odseku 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

19. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa so žalovaným žili od júna 2007 do novembra 2013 ako druh a družka s tým, že od roku 2010 žili v byte žalovaného na O. XX. Počas tejto doby spoločne hospodárili, obdobne ako manželia. V konaní nie je sporné, že žalobkyňa vyplatila na účet žalovaného XXXXXXXXXXX/XXXX dňa 17.11.2012 sumu 320,18 eur, dňa 18.11.2012 sumu 1.000,- eur a dňa 22.11.2012 sumu 9.400,- eur. V konaní nie je sporné, že žalobkyňa vyplatila na účet žalovaného číslo XXXXXXXXXXX/XXXX dňa 16.11.2012 sumu 1.000,- eur a dňa 17.11.2012 sumu 163,64 eur. Žalobkyňa teda peniaze nevyplatila priamo veriteľom žalovaného. Nie je sporné, žalobkyňa si zobrala úver v SLSP, a.s. vo výške 16.000,00-eur z ktorého tieto sumy vyplatila na účty žalovaného a zvyšok spoločne minuli, ako uviedla žalobkyňa - rozbili.

20. Zo zhodných výpovedí strán, z výpovedí svedkov jednoznačne vyplynulo, že v uvedenom období žili v spoločnej domácnosti ako druh a družka a spoločne uhrádzali všetky náklady, ktoré im vznikli počas tohto spolužitia. Obe strany zhodne uviedli, že nemali podelené príjmy, ani výdavky. Z konania vyplynulo, že v období vyplatenia týchto peňažných prostriedkov z úveru žalobkyne v Slovenskej sporiteľni na účet žalovaného nemali uzavretú žiadnu dohodu a ani zmluvu. V konaní neboli preukázané podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, ani inej zmluvy (nepomenovanej zmluvy) a strany to ani nepotrebovali riešiť, pretože boli do seba zaľúbení a žili ako druh a družka, obdobne ako manželia. Z tohto dôvodu na uvedený vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, tak ako sú vyššie uvedené. Súd má za to, že ide o plnenie bez právneho dôvodu a z tohto dôvodu má žalobkyňa nárok na vrátenie žalovanej sumy, ktorú vyplatila na účet žalovaného.

21. Súd má za to, že žalobkyňa v konaní preukázala svoje tvrdenia ohľadom vyššie opísaných skutočností a skutkového stavu a uniesla svoje dôkazné bremeno.

22. Žalovaný sa bránil v prvom rade námietkou premlčania a súd má za to, že keďže k výplate došlo dňa 17.11.2012, 18.11.2012, 16.11.2012 a 22.11.2012, avšak žaloba bola podaná až dňa 05.02.2015.

23. V tejto súvislosti súd poukazuje na vyššie uvedený právny názor Krajského súdu v Prešove, ktorým je v tejto konkrétnej veci viazaný. V zmysle vysloveného právneho názoru, „ pri vzťahoch, ktoré sú odvodené od rodinnoprávných respektíve iných obdobných vzťahov napríklad vzťah druhu a družky, pri plnení bez právneho dôvodu, ktorým môže byť aj investícia vynaložená na cudziu vec, teda investícia vynaložená na zaplatenie dlhov druhu, či družky za stavu, kedy ten kto plní a nemá žiaden právny dôvod pre takéto investovanie, nastáva špecifická situácia, že premlčacia doba začína plynúť až vtedy, pokiaľ je osoba, ktorá takto konala presvedčená o tom, že finančné prostriedky vynaložila bez právneho dôvodu pre rozpad spolužitia resp. v prípade, že druhá strana verbálne alebo neverbálne dá najavo nechotu vrátiť poskytnuté prostriedky. Takýmto konaním sa javí odmietnutie zaplatenia mesačných splátok na predmetný úver.“

Žalobkyňa sa o úmysle žalovaného prestať jej splácať finančné prostriedky dozvedela v decembri 2013, preto súd považoval za deň začatia plynutia premlčacej doby 01.12.2013. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 05.02.2015, nárok žalobkyne nie je premlčaný ani v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe, ani v objektívnej trojročnej premlčacej dobe. Vzhľadom na uvedené súd považoval námietku premlčania za nedôvodnú a žalobe po čiastočnom späťvzátí v celom rozsahu vyhovel.

24. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Žalovaný sa dostal do omeškania so splnením svojho peňažného dlhu vo výške 11.976,70 eur, a preto žalobkyňa má právo aj na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí 7 dňovej lehoty určenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 17.12.2014, výška ktorého je v súlade s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

28. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu proti žalovanému. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.